

Sigula oja (VEE1081600) vaatlus

Vaatluse aeg 26.04.26, vaatlaja Marko Vainu

1. Rabalagendik. Sai peal kõndida, kuigi oli üsna pehme:

2. Kinnikasvanud, kitsas, roheline turbasamblaga aimatav vagu. Sai peal kõndida:

- 3. Kunagist kraavi oli raske eristada.
- 4. Siin polnud isegi rohelisemat soont:

5. Vahepeal oli jälle rohelist turbasammalt ja rohkem vett, aga see polnud ikkagi kaardistamisväärne kraav:

6. Rabametsas polnud jälle midagi muud kui vaid aimatav vagu:

7. Läks vesisemaks:

8. Siin oli juba kraavi moodi. Enam ei saanud sees kõndida:

9. Lageda peal kadus kraav jälle ära. Siin oli siht, mida mööda ilmselt sõjamasinad sõitnud olid:

10. Turbapõhjaline voolav nire tuli lõunast. Sigula oja tegelik ülemjooks on seal. **Linajärve suunast tuleva kraavi võiks ETAKist kuni siiani kustutada:**

11. Voolas konkreetne nire tarnade vahel:

12. Eristuv vool eristuvast nõvas algas siit. Seega võiks oja lähe olla siin. Ülesvoolu olid ebamäärased märjad harud, kus ka osades aimatavalt nirises:

13. Turbapõhjaline veesilm, millest ülesvoolu selge säng puudus. Allavoolu koondus säng erinevatest mättavahedest kokku:

Järeldus: Praegune Sigula oja ülemjooks on määratud kinnikasvanud rabakraavile, mis ei vääri enam ETAKis kraavina kaardistamistki, rääkimata oja staatusest. Oja looduslik lähe on olnud raba ääristavas madalsooribas, kus tarnamätaste vahelt koonduv vesi moodustab voolusoone. Kuna inimese käsi pole seal vooluvõrgu kujundamisse sekkunud, on keeruline määrata ühte konkreetset punkti, mida lugeda oja lähteks, sest mätaste vahel nirisev vesi koondub sujuvalt järjest suuremateks niredeks. Tundus, et selgemini eristuv nõva algas **vaatluspunktis 12**. Seega võiks oja lähe olla seal:

